

Dzungle Thajska (cast 3.)

Posledná Ľôprava Tuesday, 26 February 2008

Sedeli sme na skutriku a frcali po ceste lemujúcej cele pobrežie ostrova, neustále prechádzajúc pomedzi domčeky, clovek sa cítil, že este ani z jednej osady nevysiel a už do druhej vchádza. Vtom sa z nicoho nič pred nami vynorilo Tesco. Netusili sme, že vyše desiatich kilometrov od domova, na ostrove tak ďaleko od ostatnej pevniny, najdeme také celkom normálne Tesco.

Zaparkovali sme, pobrali sme sa na prieskum miestnych cien. Doposiaľ sme nemali prílišný prehľad o tom, čo vlastne koľko stojí, stravovali sme sa viac menej tým, čo bolo v ponuke restaurácie uprostred areálu chatiek, kde sme bývali. Ved čo už, keď vyborne hlavne jedlo s faskou koly vyjde v prepocte na asi 50 korun? Bolo nám však jasné, že v hypermarkete sa ceny budú pohybovať omnoho nižšie. A pravda, clovek by si napchal hneď plný batoh blbosti, no ale naco to potom celý čas so sebou vlaciť? A predsa, ceny na ostrove nemôžu byť tak úžasné ako ceny v Bangkoku.

Nechali sme vecšie nákupy na neskôr, no predsa sme ananasu za 12 korun neodolali. Velikanský, stavnatý, chutný, mmmmm... a za takú smiešnu cenu? Keď už som sa takto rozpisal o cenách: Najdrahšie na celej dovolenke sú letenky. Do Thajska sa oplatí vybrať na dlhšiu dobu, čím je tam clovek dlhšie, tým viac ušetrí na strave ;) Najest sa da za extrémne málo peňazí, cloveku keď sa zda byť 20 korun za hlavne jedlo veľa, tak to len preto, že vedľa to ponúkajú za 16 :) Dost bolo o cenách, podme už konečne do tej dzungle!

Tie naozaj najnadhernejšie pohľady sa poskytovali vždy z tých najvyšších miest.

Ale prv než vzhpneme do lesa vrátíme sa este na chvíľku ku moru;) Z Tesca sme sa teda vybrali na cestu okolo ostrova s prvou zastavkou v rybárskej dedine, kde sme zostúpili z motorecky a presli sa až na koniec dlhého mola, odkiaľ sme pozorovali silne morské vlny ako narazajú na betonové spodky rybárskych chatrí. Clovek by neveril, že v nich naozaj niekto aj žije.

Jedno obdobie dažďov - a vlhkosti má clovek na celý život dost...

Zblázili sme malé vrecusko orieskov v chrenovo-pistacievej poleve, chvíľku posedeli, zdvihli zadky a pokračovali na motorečke ďalej okolo ostrova. Nadabili sme na značku ukazujúcu do vnútra ostrova. Na nej napísané XY Waterfall. Mena sú príliš komplikované na to, aby som si zapamätal, tak tento je dajmetomu XY. Takýchto a podobných značiek je na každom ostrove dost... len niektoré sa píšu este zaujímavejšie, tak ako ich Thajci aj citajú, "Waterfaal". Clovek si po pár dnoch zvykne na mierne odlišný typ angličtiny... Buud(h)aa (h skoro prehltnuté), Steending Buudaa, Smaajling Buudaa, Riklaajning Buudaa, Big Buudaa, cloveku sa až oči prevracajú... A všetko to znie tak smiešne.

Vyprdíkali sme sa na motorečke až do pol kopca, kde sme z nicoho-nic objavili Parking. Samozrejme za 20 Bahtov... V Thajsku je už spoplatnené hadam všetko, podnikavý duch domorodcov sa prejavuje ručne vyrobenými cedulkami s cenníkmi na všetko. A celá rodina vybera, kasiruje... Ale keďže je Thajsko lacná krajina, clovek aj celkom rád da, keď vidí, že ľudkovia sú to milí, usmievať, žijú skromne a je to ich jediný príjem.

Teda, vstupné ku vodopadam, Parking Included, resp. 20 Bt. za parking sme zaplatili a pobrali sme sa dolu chodníkom v ústrety ozajstnej dzungle. Napätie, nadsenie, uaaaa, zideme, nachádzame cedulku "Waterfall 20 m." ??? Ideme, ďalšia cedulka, "Waterfall 50m." Dobré... prideme k ďalšej cedulke... ďalších 15 m... a tak sme pochopili, že znacia vzdialenosti medzi cedulkami... a nie k vodopadu.. ostalo len dúfať, že nás to nepotiahne 20km kamsi na opačnú stranu ostrova... na takú výpravu dzunglou sme neboli dobre vychystaní - sandalíky, batoztek s troskou vody a ananasom... nie dost na poldenne morenie sa v dusnej vlhkej horúcave...

Cestou sme nadabili na atrakciu, celkom gratis, až sa clovek divil... hehe, ale za všetkým sa skrýva nejaký figel. Atrakcia spocívala v pohľadnej Thajke, sporo odetej, ktorá stála pod jedným menším vodopadikom a voda na ňu tekala prudom. Fotku nedolozim Ale figel bol taký, že nejaký smatlos... asi angličan či austráľan, si ju tam nataká, zjavne to mála od neho platene...

Napokon sme dosli, pokukali, zhodili gate, sup-ho pod vodopad, aspon na jedno foto, keďže voda bola neuveriteľne studená.

Taka paradná chladná sprcha jednak vyborne schladí v horúcom dni, jednak aj ramena paradne premasiruje Dobré teda, reku, nohavice naš5 na seba a poberieme sa na strastiplnú cestu ku autu. To sme si vsal ani nestihli

vsimnut, že chodníček, ktorý nás ťahal do prava, do ľava, hore a zase dole - že skratka končí pri vodopade vzdialenom asi 30 metrov od parkoviska... To čo sme sa morili pol hodiny k vodopadu, sme napokon zvládli za minútku vrátiť sa naspäť.

A aby som sa prilis nerozpisal... hoci som slúbil, že sa rozpíšem... mmm.....tak vás sklám a zatiaľ končím.

VIAC A VIAC FOTIEK!